

morajo na tej stopnji družbenega razvoja v svetu biti odnosi med državami, ki grade socializem, urejeni tako, da hrabrijo vse, zlasti pa male narode v boju za njihovo nacionalno in socialno svobodo in enakopravnost. Ti odnosi morajo biti zgled, ali bolje rečeno, spodbuda, ne pa ovira za nadaljnji razvoj socializma v svetu.

Ob koncu bi vam rad povedal, da je vaša vloga, vloga znanstvenikov, bodisi direktno ali indirektno, pri reševanju vseh teh vprašanj velikega pomena. Napačno bi bilo misliti, da je to stvar nas nekaj vodilnih ljudi; ne, to vprašanje mora zanimati vse naše delovne državljane, zlasti pa vas, znanstvenike, ker bomo to pravilno rešili samo tako, če bomo s svojimi dejanji dokazali, da imamo prav, to se pravi, da bomo, ne oziraje se na vse težave, prispevali vse svoje umske in fizične zmožnosti za izpolnitev petletnega plana, za zgraditev socializma v naši državi. Ta vprašanja bodo rešena tedaj, ko bomo to dosegli, se pravi, ko bomo ustvarili državljanom naše socialistične domovine boljše gospodarske in kulturne življenjske pogoje. Pri uresničevanju tega imate vi, znanstveniki, veliko in častno nalogo, ki jo boste, o tem sem prepričan, tudi izpolnili ne samo v korist naših narodov, marveč tudi v korist internacionalizma.

Vi, znanstveniki, imate veliko vlogo pri tem, da pravilna rešitev nacionalnega vprašanja v naši državi ne bo krenila s prave poti, temveč da se bodo odnosi med našimi narodi tudi naprej pravilno razvijali k zmerom globlji kulturni duhovni enotnosti naših narodov, da se bodo čimprej izkoreninile in da bodo čimprej odstranjene razne napake nacionalističnega značaja, ki nas še ovirajo pri naših naporih pri graditvi socializma v naši državi.

Iz govora ob razglasiti za prvega častnega člana Slovenske akademije znanosti in umetnosti dne 16. novembra 1948. — Josip Broz Tito, Izbor iz del, 3. knjiga, DZS in druge, Ljubljana 1978, str. 132—135, 140—141.

Branko Miljković

Tito

- I. (Ni drugega dneva razen tistega ki bo prišel)
 Ko govori kot bi se zvezde utrinjale
 v lepo vodo iz neke večnosti onstran spremenljivih oblakov
 vperi prst v neizmišljeni prostor toda v lažni čas
 kjer preteklost še ni minila
 in reče:
 kdor gre tja bo prišel dan prej od dne ko je šel
 v nepodobno idilo nezvesto tistemu kar je za njo
 kjer je neprijetni hrup tako hvaljenih ptic.

Ničesar ne zamolči on pokaže
vsak madež v očesu vsak oblak na duši:
prihodnost ni vse kar bo prišlo
marsikaj se bo preprosto ponovilo
preteklost ni vse kar se ne bo vrnilo
in del prihodnosti bo neizpolnjen.
Uči nas kako naj se izgubimo podobnosti
s svojim upanjem s svojim lepim človeškim obrazom

uči nas kako prepoznamo prihodnost
v tistem kar delamo v tistem kar bo prišlo
ker gorje tistemu ki zgubi vso podobnost s tem mestom
gorje tistemu ki ne najde prostora na tem trgu
gorje tistemu ki se bo meril po svoji senci
kateri dan je v njegovi nerazsvetljeni krvi.
Prihodnost je tu treba jo je le prepoznati
in odbrati.

O belo mesto o rdeče mesto okrog katerega klije žito
enkrat vrženo v zemljo nikoli zavrženo
kot bi se spustil kot bi izginil
da bi lahko se pojavil, zakopano zlato

II.

(Vrnitev)

Spet zvezdna misel na čelu

Kljub vetru je nekaj stalnega

Tisto kar je treba povedati v svoji deželi

Pod svojim nebom in zvezdami

Da bi ga slišalo se je Zagorje približalo Avali

Morje Nebojševi kuli

Kjer je njegova Beseda tam je vsa domovina

Reke se iz ljubezni zlivajo druga v drugo

Izmišljajo si zemljepis podoben krvnemu obtoku

O, Domovina, tvoja oblika je oblika mojega srca

On je Veliki Popotnik ki je Morja preplul

Da bi odkril Upanje podobno temu tukaj

Ker ni besed za našo ljubezen

Dobrodošel

Ti ki Ogenj odvajaš zlorabe.